

به نام خدا

مقاله: صورت فارسی "مقاله" عربی است از ریشه "قول" به معنای گفتن
مقاله قالب نگارشی است برای هدفی خاص. (۵۰۰ تا ۵۰۰۰ کلمه)

انواع مقاله

۱. زبان مقاله: علمی / ادبی / روزنامه‌ای
۲. موضوع مقاله: فرهنگی / اجتماعی / فلسفی / سیاسی / ادبی / آموزشی / تاریخی / هنری / دینی
۳. نوع نگارش مقاله: پژوهشی / تحلیلی / توصیفی
۴. لحن و بیان مقاله: جدی / انتقادی / طنزآمیز

ویژگی‌های یک مقاله خوب:

۱. ساده و گویا و دارای یک فکر و ایده و اندیشه مرکزی و یک نکته محوری باشد.
۲. بین مطالب آن پیوستگی منطقی وجود داشته باشد.
۳. جامع و مانع باشد. شامل همه نکات مربوط به موضوع و مانع نکات خارج از موضوع
۴. ابتکار و نوجویی، تنوع و تازگی در محتوای و فرم
۵. زبان فارسی درست، پالوده، همراه با رعایت نکات ویرایشی، نشانه‌گذاری و پاراگراف‌بندی
۶. ارجاعات و پانوشتها دقیق باشد. هم در متن مقاله و هم در پایان با ذکر منابع و مأخذ
۷. صمیمیت، صداقت و باور به آن چه نوشته می‌شود در سرتاسر نوشته موج زند.
۸. فصل‌های اصلی و فرعی آن به خوبی آرایه و ساماندهی شده باشد.
۹. حجم مقاله و زبان مقاله متناسب با موضوع و مخاطب باشد.
۱۰. شروع مناسب و فضاسازی و پایان‌بندی جذاب داشته باشد.

مراحل تهیه یک مقاله:

۱. انتخاب موضوع / ۲. مسئله کاوی / ۳. سند‌گزینی / ۴. یافته‌اندوزی / ۵. طرح مقاله. نقشه مقاله /
۶. یادداشت برداری / ۷. نقادی / ۸. نوشتن مقاله (متن مقاله)

ساختار مقاله:

۱. عنوان مقاله
۲. نام نویسنده یا نویسندگان و معرفی کوتاه آن در صورت لزوم
۳. چکیده مقاله: خلاصه کوتاه شامل فرضیه، پرسش‌ها و یافته‌ها در ۱۵۰ کلمه
۴. کلید واژه: انتخاب با واژه‌های مهم و کلید واژه (۵ واژه)
۵. مقدمه: پیشینه تحقیق / روش
۶. متن مقاله: فصل‌بندی / جمله‌بندی / نشانه‌گذاری / پاراگراف‌بندی / استدلال منطقی / پیوستگی منطقی مطالب / ارجاع‌دهی در پانوشت
۷. نتیجه‌گیری
۸. پیوست‌ها: نقشه / نمودار / طرح / عکس / اسناد
۹. فهرست منابع و مأخذ

شیوه سند آوری:

- مشخصات کامل کتابشناسی همهٔ مآخذی که در متن از آنها استفاده شده باید ذیل منابع بیاید.
- انواع مآخذی که در مقاله‌های پژوهشی از آنها استفاده می‌شود عبارتند از: کتاب (نسخهٔ چاپی، نسخهٔ خطی)، مجله و روزنامه یا هر نشریهٔ ادواری، گزارش و نشریهٔ سازمان‌ها، اسناد و مدارک آرشیوها، سایت‌های اینترنتی.
- نام صاحب اثر، اعم از شخص یا سازمان، و نشانی مطلب منقول یا مورد استفاده، در هر مورد، در همان متن مقاله، درون پرانتز و به شرح زیر درج می‌شود:
* (اعتمادالسلطنه، ۱۳۸۰، ۳: ۱۸۱) یا (خانلری ۱۳۶۵: ۶۶)
* (مرکز آمار ایران، ۱۳۷۵: ۱۱۴)
- هرگاه دو یا چند اثر از مؤلف در منابع درج شده باشد، نشانی با سال چاپ هر یک از آنها مشخص می‌شود.
- در مورد کتاب‌هایی که مؤلف مشخصی ندارند و عده‌ای یا گروه خاصی آن را تألیف کرده‌اند به جای گروه مؤلفان، نام اثر به کار می‌رود.
- اگر نام صاحب اثر ضمن مطلب آمده باشد در نشانی تکرار نمی‌شود:
* پاکباز در دایره‌المعارف هنر... (۱۳۷۸: ۷۹) و روبرت هلین پیرامون این مسئله... (۱۳۸۰: ۲۵) آورده است...
- مشخصات کامل کتابشناسی اثر ذیل «منابع» به ترتیب زیر می‌آید:

ارجاع به کتاب:

- نام خانوادگی، نام (سال انتشار داخل پرانتز) نام کتاب، نام مترجم یا مصحح، شهر محل نشر: ناشر، نوبت چاپ.
* موحد، ضیاء (۱۳۷۳) سعدی، تهران: طرح نو، چاپ اول.

ارجاع به مجله:

- نام خانوادگی، نام نویسنده (سال انتشار داخل پرانتز)، «عنوان مقاله داخل گیومه»، نام نشریه، دوره / سال، جلد، شماره صفحات (از ص تا ص).
* دستغیب، عبدالعلی (۱۳۴۱) «مشکل عشق از نظر سعدی و حافظ»، پیام نوین، سال چهارم، شماره ۱۰، (۱۲۴ تا ۱۲۹).

ارجاع به مجموعه مقالات:

- نام خانوادگی، نام نویسنده، (سال انتشار داخل پرانتز)، «عنوان مقاله داخل گیومه»، نام گردآورنده یا ویراستار، نام مجموعه مقالات، محل نشر، نام ناشر، شماره صفحات (ص تا ص).
* نحوی، اکبر (۱۳۸۵) «آوازه سعدی در قرن هفتم»، کوروش کمالی سروستانی، سعدی‌شناسی: دفتر نهم، شیراز: مرکز سعدی‌شناسی، (۴۴ تا ۶۲).

ارجاع به سایت‌های اینترنتی:

- نام خانوادگی، نام نویسنده (آخرین تاریخ و زمان)، «عنوان موضوع داخل گیومه» نام و نشانی سایت اینترنتی به صورت ایتالیک.